

Tereny inwestycyjne

Regionalnego Centrum Naukowo-Technologicznego w Podzamczu

1. Tereny inwestycyjne obejmują działki o numerach: 137/64, 137/65, 137/66, 137/67, 137/68, 137/69, 137/70, 137/71 oraz 137/72, a ich łączna powierzchnia wynosi ponad 12 ha. Zlokalizowane są w miejscowości Starochęciny, obręb 14 – Starochęciny, gmina Chęciny, powiat kielecki, Województwo Świętokrzyskie.

2. Wielkość poszczególnych działek:

- 137/64 – 0,3760 ha,
- 137/65 – 3,0688 ha
- 137/66 – 1,8639 ha,
- 137/67 – 2,0460 ha,
- 137/68 – 0,4968 ha,
- 137/69 – 0,6920 ha,
- 137/70 – 0,905 ha,
- 137/71 – 2,0904 ha,
- 137/72 – 1,00 ha.

3. Uzbrojenie terenów polegało na:

- budowie parkingów;

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013.

- wybudowaniu sieci kanalizacyjnej z przepompownią;
 - wybudowaniu drogi wewnętrznej;
 - ogrodzeniu terenów;
 - wybudowaniu kanału technologicznego;
 - instalacji oświetlenia i sieci energetycznej;
 - ułożeniu sieci światłowodowej.
4. Przeznaczenie podstawowe – teren laboratoryjno-produkcyjny.
5. Przeznaczenie uzupełniające:
- zieleń izolacyjna,
 - urządzenia komunikacyjne,
 - infrastruktura techniczna.

Ważne informacje:

Długość dzierżawy będzie uzależniona od **stopnia innowacyjności** przedsięwzięcia inwestycyjnego oraz jego **wpływu na rozwój inteligentnych specjalizacji regionalnych** określonych w „Strategii Badań i Innowacyjności (RIS3). *Od absorpcji do rezultatów – jak pobudzić potencjał województwa świętokrzyskiego 2014-2020+”* zatwierdzonej 24 lutego 2014 roku przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- lokalizacja usług nieuciążliwych o różnej formie działalności komercyjnej z wykluczeniem inwestycji przekraczających dopuszczalne normy uciążliwości, określone w przepisach szczególnych,
- preferowane formy hali produkcyjno-laboratoryjnej o konstrukcji stalowej z elewacją wykorzystującą drewno naturalne, szkło i aluminium,
- dopuszcza się przeznaczenie pod zabudowę i nawierzchnię utwardzaną do 60% powierzchni działek, natomiast pozostałą część należy użytkować jako biologicznie czynną (zieleni),
- dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
- przy realizacji zabudowy wymagane jest stosowanie rozwiązań projektowych, pozwalających na harmonijne wkomponowanie obiektów usługowych w otoczenie oraz krajobraz,

- możliwość prowadzenia działalności, z zastosowaniem nieuciążliwych dla środowiska procesów technologicznych, zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony środowiska. Zachowanie właściwej odległości oraz odpowiedniego rozwiązania obiektów w stosunku do otoczenia,
- zakaz realizacji zabudowy mieszkaniowej i użyteczności publicznej,
- bezwzględny zakaz prowadzenia działalności uciążliwej dla środowiska i sąsiednich terenów,
- obowiązek zapewnienia odpowiedniej ilości miejsc parkingowych w granicach realizowanej inwestycji,
- zaleca się realizować parkingi z uwzględnieniem zadrzewień i zakrzewień,
- dopuszcza się lokalizację tras i urządzeń komunikacyjnych,
- w zakresie gospodarki odpadami ustala się nakaz wyposażenia nieruchomości i punktów prowadzenia działalności w urządzenia do gromadzenia odpadów oraz systematycznego ich wywozu, nakazuje się również podmiotom prowadzącym działalność uregulowanie formalno – prawne z zakresu gospodarki odpadami.

Walory miejsca

W najbliższym sąsiedztwie terenów inwestycyjnych zlokalizowany jest odrestaurowany XVII-wieczny zespół pałacowo-parkowy, który został zaadaptowany na cele Centrum Konferencyjno-Szkoleniowego.

Centrum Konferencyjno-Szkoleniowe dysponuje trzema salami wykładowymi. Pierwsza z nich, „niebieska”, zlokalizowana jest w budynku dawnej oficyny. Jest w pełni wyposażona w sprzęt audio-wizualny (rzutnik, ekran, mównica, nagłośnienie) i może pomieścić 100 osób. Sala „malinowa” jest przeznaczona na szkolenia wymagające od organizatorów miejsca umożliwiającego uczestnikom

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2007-2013.

swobodne wykonywanie notatek. Wyposażona jest w długi stół oraz 16 miejsc siedzących. Trzecia sala zlokalizowana jest w budynku dawnego dworu i jest wyposażona w sprzęt wizualny (rzutnik i ekran). Sala ta może pomieścić maksymalnie 40 osób.

Obok Centrum Konferencyjno-Szkoleniowego znajduje się budynek dawnego spichlerza, który został zaadaptowany na cele noclegowe. Obecnie znajduje się tu hotel, który jest w stanie pomieścić 47 osób.

W dyspozycji Centrum jest także parking dla samochodów osobowych oraz autobusów, który może pomieścić około 100 pojazdów.

Historia Dworu

Dwór w Podzamczu Chęcińskim powstał w XVII wieku w miejscu dawnego folwarku. Zbudował go Starosta Chęciński Stanisław Branicki, który przeniósł tu siedzibę Starosty z Zamku Chęcińskiego.

W latach 1673-1674 następuje rozbudowa zespołu rezydencjonalnego o pałacyk w stylu willi włoskiej wraz z ogrodami. Fundatorem był ówczesny Starosta Chęciński - Stefan Bidziński.

Z dawnego założenia rezydencjalno-obronnego pozostał budynek główny od strony południowej, oficyna od wschodu, portal okienny z herbem Gryf, resztki fosy. Wczesnobarokowy budynek dworu o wymiarach 24x8 metra jest piętrowy, posiada dwa narożne kwadratowe alkierze o bokach około 5,5 metra. W zachodnim alkierzu mieściła się kaplica. Wejście zdobi marmurowy portal.

W wyniku przeprowadzonych badań archeologicznych, zespół pałacowo-parkowy w Podzamczu koło Chęcin można zakwalifikować, jako jedyny na terenie województwa świętokrzyskiego przykład rezydencji z okresu tzw. dojrzałego baroku.

Znajdujące się w pobliżu stawy oraz ogród włoski zwiększają atrakcyjność terenów dla inwestorów. To także doskonałe miejsce do organizowania różnorodnych imprez, koncertów i szkoleń plenerowych.

Wnętrze dworu

Wnętrze pałacu utrzymane jest w barokowym klimacie. W budynku zachowane zostały sklepienia kolebkowe i kolebkowo-krzyżowe. Dwór posiada dwa narożne alkierze, stanowiące charakterystyczny element architektury polskiej XVI i XVII w. w jednym z nich mieściła się kaplica. Przeprowadzone czynności budowlane umożliwiły dostosowanie oficyny i dworu na cele konferencyjno-szkoleniowe. Zostały utworzone trzy sale przeznaczone na potrzeby organizacji różnego rodzaju wydarzeń o znaczeniu gospodarczym. Równocześnie obiekty zostały dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych poprzez zamontowanie certyfikowanej windy.

Brama Jana III Sobieskiego

Do zespołu należy ozdobna brama wjazdowa w formie łuku triumfalnego, wzniesiona, według przekazów, na powitanie króla Jana III Sobieskiego, który wracał z Wiednia. Ufundowana została przez Stefana Bidzińskiego w latach 1673-1674.

Brama znajduje się na południe od pałacu i jest skierowana frontem do rezydencji, do której prowadzi 300-letnia aleja lipowa.

